Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Gandrabur Marcel)
Dosarul nr. 3r-183/25
2-25021567-02-3r-26032025

D E C I Z I E

08 mai 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Cernovod Victor împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 februarie 2025, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Cernovod Victor împotriva Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, cu privire la anularea ordinului de restricție de urgență nr. 06 din 18 ianuarie 2025,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 18 februarie 2025, Cernovod Victor a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, solicitând anularea ordinului de restricție de urgență nr. 06 din 18 ianuarie 2025, emis de Inspectoratul de Poliție Centru.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 februarie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cernovod Victor împotriva Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, cu privire la anularea ordinului de restricție de urgență nr. 06 din 18 ianuarie 2025, în temeiul art. 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) și f) din Codul administrativ.

Calea de atac exercitată:

La 13 martie 2025, Cernovod Victor, a declarat recurs, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 februarie 2025, cu adoptarea unei noi încheieri prin care acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cernovod Victor împotriva Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, cu privire la

anularea ordinului de restricție de urgență nr. 06 din 18 ianuarie 2025, să fie declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ.

În motivarea recursului, partea recurentă a indicat că aprecierile instanței de fond sunt incorecte, întrucât, potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care reclamă încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate introduce o acțiune în contencios administrativ.

Recurentul a susținut că, prin ordinul de restricție, i-au fost încălcate următoarele drepturi: dreptul la locuință, dreptul la viață privată și de familie, dreptul la un tratament echitabil și la justiție, precum și dreptul la libertate de mișcare. Faptul că ordinul de restricție nu mai produce efecte la momentul judecării cauzei nu constituie un motiv de inadmisibilitate a acțiunii, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ. Inadmisibilitatea acțiunii întemeiată pe acest motiv echivalează, în fapt, cu o încălcare a dreptului de acces la un tribunal.

În materie de drept, recurentul Cernovod Victor și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 241-243 din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notificat intimatul, Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, însă acesta nu a depus referință și nu și-au manifestat poziția în nici un fel.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 26 martie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a emis încheierea recurată la 27 februarie 2025, fiind contestată cu recurs la 13 martie 2025. Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Cernovod Victor, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Cernovod Victor, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 18 februarie 2025, Cernovod Victor a depus prezenta acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, solicitând anularea ordinului de restricție de urgență nr. 06 din 18 ianuarie 2025, emis de Inspectoratul de Poliție Centru.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 februarie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cernovod Victor, în temeiul art. 207 alin. (1), (2) lit. e) și f) din Codul administrativ.

Din analiza recursului declarat de Cernovod Victor rezultă că recurentul contestă încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 februarie 2025 doar în partea

în care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de acesta, în temeiul art. 207 alin. (1), (2) lit. e) din Codul administrativ.

În consecință, întrucât recursul a fost formulat doar împotriva acestei părți a încheierii, instanța de recurs, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, va examina legalitatea încheierii exclusiv sub aspectul admisibilității acțiunii, astfel cum a fost analizată în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

În conformitate art. 1 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia. Legislaţia administrativă se întemeiază pe normele constituţionale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi şi în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative şi care trebuie să fie în concordanţă cu Constituţia Republicii Moldova. Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii şi nu contravin ei*”.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, „*anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod*”.

Articolul 3 din Codul administrativ, prevede că, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*”.

În acord cu prevederile art. 6 din Codul administrativ, „*procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative*”.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea*

publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public".

În conformitate cu art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*(1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

Conform art. 15 din Codul administrativ, „*(1) Operaţiunile administrative sunt manifestările de voinţă sau activităţile autorităţilor publice care nu produc ca atare efecte juridice. (2) Operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepţia operaţiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ*".

În conformitate cu art. 207 alin.(1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu, dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, „*acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17*".

În această ordine de idei, se menționează prevederile art. 17 din Codul administrativ, potrivit cărora, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

Ținând cont de faptul că, o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte şi nu poate opera în mod izolat, ci trebuie interpretată în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent, Completul de judecată reține la caz și prevederile art. 20 din Codul administrativ, care prescriu că, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, „*autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor*".

În virtutea art. 39 din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un*

drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente".

Conform art. 139 alin. (3) din Codul administrativ, „*(3)* ***Un act administrativ individual rămâne valabil atâta timp cât*** *nu este retras, revocat sau anulat într-un alt mod ori* ***nu s-a consumat prin expirarea timpului*** *sau într-un alt mod*".

Aderent, art. 189 din Codul administrativ reglementează expres că „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ*".

Completul judiciar reiterează că, obiectul prezentului litigiu, așa cum a fost formulat în acțiune îl constituie pretențiile reclamantului privind anularea ordinului de restricție de urgență nr. 06, care a fost emis la data de 18 ianuarie 2025.

Potrivit art. 206 alin. (1) lit. a), d) și alin. (2) din Codul administrativ, „*o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare). (2) Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ*".

Reieșind din prevederea legală menționată *supra*, se atestă că, acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

În continuare, Completul de judecată relevă că, scopul oricărui act juridic în speţă a actului administrativ, îl reprezintă producerea de efecte juridice, adică crearea, stingerea, modificarea unor situaţii juridice. Actele administrative produc efecte juridice până la momentul ieşirii lor din vigoare prin modalităţile legale consacrate, de regulă printr-un act de abrogare, de retractare, revocare, anulare prin dispariția obiectului de reglementare, prin hotărâre judecătorească etc. Cu alte cuvinte, actele administrative individuale produc efecte juridice atâta vreme cât nu intervine o cauză de încetare a acestora. Încetarea efectelor juridice reprezintă pierderea caracterului obligatoriu al actelor juridice prin desfiinţarea raporturilor generate de ele, respectiv stingerea drepturilor şi a obligaţiilor.

În speță, Completul de judecată reține că ordinul de restricție de urgență nr. 06 a fost emis la data de 18 ianuarie 2025, iar măsurile de restricție stabilite prin acesta au fost dispuse pentru o durată de 3 zile, începând cu 18 ianuarie 2025, ora 22:03, și expirând la 21 ianuarie 2025, ora 22:03. Prin urmare, la data depunerii acțiunii – 18 februarie 2025, actul administrativ contestat nu mai producea efecte juridice.

În această ordine de idei, instanța de recurs notează că, la etapa introducerii acțiunii în instanță, persoana care contestă legalitatea unui act administrativ urmează

să probeze vătămarea unui drept sau interes. Este necesar, de asemenea, ca reclamantul să dispună de un interes de a exercita acțiunea, și anume un interes de a obține anularea actului atacat. Un astfel de interes presupune ca anularea actului atacat să poată produce, în sine, efecte juridice și ca acțiunea să poată aduce astfel, prin rezultatul său, un beneficiu părții care a introdus-o.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat. Or, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 din Codul administrativ. Astfel, prevederile art. 17 din Codul administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică. Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Deci, contrar celor susținute de recurent, Completul judiciar constată că interesul reclamantului de a exercita acțiunea a încetat să existe până la momentul introducerii acțiunii în instanța de judecată, or, măsurile de restricție impuse prin ordinul de restricție de urgență nr. 06 a fost emis la data de 18 ianuarie 2025, *au încetat de drept*, urmare a expirării termenului de 3 zile pentru care au fost instituite.

Prin urmare, în situația în care actul administrativ și-a epuizat efectele până la introducerea acțiunii în contestare, procedura judiciară nu poate fi inițiată în baza unei acțiuni în contestare, or, pentru ca acțiunea reclamantului să poată fi considerată admisibilă, aceasta trebuie nu doar să se afle într-o situație specială în raport cu actul a cărui legalitate dorește să o conteste, ci, în plus, anularea acestui act trebuie să producă efecte pozitive în situația juridică a acestuia.

Completul de judecată precizează că, reclamantul nu a înaintat o acțiune în constatarea nulității actului defavorabil, insistând pe anularea actului administrativ, or, cu titlu de exemplu, este absurd să soliciți anularea măsurilor de restricție în condițiile în care persoana nu mai este impusă la nici o restricție. În acest sens, art. 139 din Codul administrativ foarte clar stabilește că un act administrativ individual rămâne valabil doar atâta timp cât nu s-a consumat prin expirarea timpului.

Ținând cont de cele stabilite *supra* şi de prevederile legale citate mai sus, Completul de judecată ajunge la concluzia că, în speță, după consumarea efectelor juridice ale actului administrativ contestat, reclamantul nu a făcut dovada interesului său de a exercita acțiunea în contestare, și anume a folosului efectiv pe care aceasta l-ar obţine în ipoteza admiterii formei procedurale exercitate.

În această ordine de idei, Completul de judecată relevă că, normele legale interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

Totodată, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acțiunea înaintată în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 38 și 189 din Codul administrativ, de „*drept vătămat*” și de „*încălcarea unui drept al său*”, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare.

În contextul celor *supra* menționate, instanța de recurs reține că, prevederile legale pre-citate interzic *apriori* și *inter alia* înaintarea acțiunilor în contencios administrativ populare, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat.

Prin urmare, Completul de judecată va reține ca fiind corectă soluția instanței de fond privind inadmisibilitatea acțiunii reclamantului Cernovod Victor, prin prisma prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

Completul judiciar respinge argumentele recurentului precum că „*inadmisibilitatea acțiunii întemeiată pe acest motiv echivalează, în fapt, cu o încălcare a dreptului de acces la un tribunal*”, or, prin prisma art. 6 pct. 1 din Convenţia Europeană, precum şi prin prisma jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiţie nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile şi proporționale cu scopul urmărit.

În acelaşi context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că accesul la justiţie poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guérin v. Franţei*, 29 iulie 1998, § 37). Prin instituirea admisibilității acțiunilor în contencios administrativ nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecția drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părți.

Reieşind din cele expuse mai sus şi ţinând cont de faptul că soluția adoptată de instanţa de fond este una legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către Cernovod Victor, au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport

probatoriu și de substanță juridică obiectivă, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 februarie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Cernovod Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 februarie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore